

havde modsat sig, at Staten her skulde indvirke ved at stille Valuta til Raadighed. Det kunde selvfølgelig være sket paa forskellige Maader, ved, som man for Eksempel har gjort i Norge, at optage Laan i London eller i New York eller formaa Nationalbanken til at stille Guld til Raadighed. Hvis det var sket, havde det været muligt paa et meget tidligt Tidspunkt at faa en stor Mængde Korn*) ført ind i Landet, og saa føler jeg mig ganske overbevist om, at saa havde det store Brødspørgsmaal i Virkeligheden i alt væsentligt været løst. Men naar det ikke skete — det understregede Ingeniør Foss ogsaa —, saa skyldtes det manglende Forstaaelse indenfor Ministeriet, maaske ikke saa meget manglende Forstaaelse hos den højtærede Indenrigsminister som en alt for overdreven Forsigtighed hos den højtærede Finansminister.

Den højtærede Indenrigsminister siger nu, at han vil svare Ja til Forespørgselens første Del, men maa svare Nej til den anden. Han vil altsaa svare Ja til, at han vil kunne gaa i Gang med Importen af Brødkorn, Rug, her til Landet, og for det vil jeg sige den højtærede Minister Tak. Selvfølgelig beklager jeg, at han svarer Nej til den anden Del. Jeg haaber da, at den højtærede Minister vil gøre Skridt til hurtigst muligt at faa disse supplerende Tilførsler af Rug her til Landet, saa vi ikke skal komme til at staa i det Tilfælde inden Høst at mangle det nødvendige Brødkorn. Den højtærede Minister trøster med, at vi i saa Henseende ikke er saa ugunstigt stillede som vore Nabolande Norge og Sverige. Det er rigtigt nok, men Forholdet er ogsaa det, at vi i særlig Grad er et kornproducerende Land, og at vi med Lethed, hvis vi i Tide sørgede derfor ved supplerende Tilførsler, kunde have haft det Korn, vi skulde bruge. Selvfølgelig vil det, som jeg sagde i Gaar, blive en ret kostbar Historie, hvis Staten skal gøre det, men der er ingen anden Udvej nu. Jeg tror, det havde været klogere, om man i sin Tid havde fulgt mit Forslag i Kommissionen om, at Kommunerne skulde købe og Staten være med til at bære Tabet. Jeg tror, at det vilde have ført til billigere Brødpriser,

og jeg vil gerne betone, at det, at naa dette, har været mit Formaal gennem Kommissionens Arbejde, og alle de Beskyldninger og Sigtelser, der fra anden Side rejses imod mig, navnlig i en vis Del af Pressen, tager jeg mig meget let, for det har aldrig været mit Formaal at bidrage til, at Brødprisen her i Landet skal forhøjes. Det har tværtimod været Formaalet baade for mig og, jeg kan godt sige, alle andre i Kommissionen, at de Foranstaltninger, vi traf, kunde medvirke til en Sænkning af Brødprisen, og det kunde aldrig falde mig ind at paastaa, at det ikke har været mine Modstanderes Formaal — deres, der ikke har været enige med mig og mine Meningsfæller i Kommissionen — at sænke Kornpriserne. Selvfølgelig har det været deres Formaal, det erkender jeg helt og fuldt, men jeg synes, det har vist sig, at os paa den anden Side, Grosserer Lund, Ingeniør Foss, Konsul Lauritzsen og mig — vi, der har været imod Maksimalprisen paa Rug, har ønsket andre Foranstaltninger og tværtimod har sagt, at Maksimalprisen paa Rug vilde faa den modsatte Virkning af den; man tilstræbte —, kan man ikke vedblivende beskyldes for at være Brødfordyrere, der vil have Prisen paa Rug drevet op her i Landet. De Herrer ved, at det ikke er Tilfældet. Nej, det er mit Formaal — og det er ogsaa Venstres Formaal med denne Forespørgsel —, om det var muligt, i yderste Øjeblik at bidrage til, at Brødpriens Stigning kunde standses, ja, om muligt, at Brødprisen kunde sænkes. Derfor sagde jeg ogsaa i Gaar med fuld Tilslutning fra mit Parti, at naar Staten skal købe for Øjeblikket til disse høje Priser, maa det være nødvendigt, at den sælger med betydeligt Tab, idet den kaster Rug frem paa Markedet til den lavere Pris og derved tvinger Prisen ned paa det indenlandske Marked.

Den højtærede Minister sanktionerede de Betragtninger, der har været gældende indenfor Vurderingskommissionen. Jeg beklager, at den højtærede Minister vilde sanktionere disse Betragtninger, for jeg tror dog, at det i det lange Løb vil vise sig, at de er uholdbare; de kan slet ikke holdes fast. Der blev i Vurderingskommissionen af det juridiske Medlem, Professor Bentzon, fremsat en Række Be-

*) Jvfr. Forhandlingerne Sp. 2224 fg.